

LUOTTAMUSMIESVAALIT LÄHESTYVÄT — SINUSTAKO EHDOKAS?

**Arvioinnit alkavat
HYTINAa Pasilassa**

Kutsu syyskokoukseen

Helsingin yliopiston tieteentekijät ry:n sääntömääräinen syyskokous pidetään Porthanian opettajien kahvilassa tiistaina 23.11.2010 kello 17.00 alkaen.

Esityslista:

1. Kokouksen avaus
2. Kokouksen puheenjohtajan ja sihteerin valinta
3. Pöytäkirjantarkastajien valinta
4. Kokouksen laillisuus ja päätösvaltaisuus
5. Kokouksen työjärjestyksen hyväksyminen
6. Hyväksytään toimintasuunnitelma vuodelle 2011
7. Hyväksytään talousarvio vuodelle 2011 ja päätetään jäsenmaksujen suuruudesta ja kantotavasta
8. Valitaan hallituksen jäsenet erovuoroisten tilalle ja näille henkilökohtaiset varamiehet
9. Valitaan kaksi tilintarkastajaa ja kaksi varatilintarkastajaa
10. Valitaan yhdistyksen edustajat ja heille tarpeellinen määrä varamiehiä
Tieteentekijöiden liitto – Forskarförbundet ry:n seuraavan vuoden kokouksiin
11. Päätetään muista kokouskutsussa mainituista asioista
12. Kokouksen päättäminen

Tarjoilua

KAIKKI KIINNOSTUNEET TERVETULOA!

Toimistosihteeri: Riikka Mäntyniemi

puh. 191 44621, to 15-17, sähköposti: hy-tieteentekijat@helsinki.fi

Puheenjohtaja: Tapani Kaakkuriniemi

puh. 191 23680, 0400 289942, sähköposti: tapani.kaakkuriniemi@helsinki.fi

Varapuheenjohtaja: Ragna Rönholm

puh. 191 59024, sähköposti: ragna.ronholm@helsinki.fi

Sihteeri: Päivi Ekholm

puh. 191 58409, sähköposti: paivi.ekholm@helsinki.fi

Päälouottamusmies: Björn Fant

puh. 191 50619, 050 5003280, sähköposti: bjorn.fant@helsinki.fi

Tiedotusvastaava: Pekka Kärkkäinen

sähköposti: pekka.karkkainen@helsinki.fi

SISÄLLYS

Puheenjohtajan palsta	4
JUKO ry:n luottamusmiesvaalit	6
Poliittinen tilannekatsaus	7
Is there power in a union?	9
HYTINAa Pasilassa	10
IBAN-numero ja fillariprofessori	11

Julkaisija: Helsingin yliopiston tieteenekijät – Forskarföreningen vid Helsingfors Universitet ry

Toimittaja: Pekka Kärkkäinen

Taittäjä: Timo Päivärinta

Paino: Yliopistopaino, Helsinki 2010

Kuva: Eeva Anundi

Puheenjohtajan palsta

Luottamus ennen kaikkea!

Niin taas kävi, että syksy tuli ja meni, ja talvi yllätti autoilijat. Ensiräntä putoili yhtä aikaa vaahteranlehtien kanssa, ja kuulemma innokkaimmat ryhtyivät jo voitelemaan suksiaan. Syksy on aina tuntunut liian lyhyeltä ajanjaksolta yliopiston työsykleissä. Arvaan miltä Eino Leinosta tuntui, kun hän kirjoitti Aleksis Kiven elämästä: ”eli vain syksystä jouluu.”

Kun opetukset saadaan pyörimään syyskuussa, aivan huomaamatta ollaankin jo glögi- ja piparkakkuvaiheessa, ja paljon töitä odottaa vielä tekemistään. Ainakin minusta tuntuu tältä. En tiedä, tuntuuko kenestäkään muusta.

Syksy on jostakin syystä saanut aivan liian huonon vuodenajan maineen: syksyyn liittyy luonnon lakastuminen, ja syksyllä yö voittaa päivän. Ei siinä auta kellon viisareiden kääntelemine eri malliin – mikä sivumennen sanoen on mitä suurinta itsepetosta koko juttu.

Mutta milloin saamme poimia omenoita puista? Syksyllä. Milloin on hyvä syy polttaa kynttilöitä tunnelman luoja? Syksyllä. Milloin päättyvät akatemian haut? Nekin syksyllä.

Huono ja hyvä johtajuus yliopistossa

Luottamusmiehiä tarvitaan työyhteisöissä silloin tällöin, kun työnantajan ja työntekijän käsitykset työn järjestelystä, palkkauksesta, työaikajärjestelmästä tms. asiasta poikkeavat olennaisesti toisistaan.

Yliopisto ei työpaikkana muodosta tässä suhteessa poikkeusta. Viime kevään ja tämän syksyn aikana luottamusmiehiin on otettu yhteyttä sellaisissa tapauksissa, joissa esimiesten toimintatapa tai käytös on ollut aliarvoista ja työntekijöitä loukkaavaa. Eihän yliopisto tietenkään ole mikään johtamistaidon opisto, mutta johtamisesta ja johtajuudesta on viimeksi kuluneen

puolentoista vuoden aikana puhuttu enemmän kuin koskaan aiemmin, niin että parempaa voisi odottaa.

Vanhassa valtionyliopistossa suurin osa johtajista joutui esimiestehtäviin, kun he olivat muita vähemmän panneet hanttiin taivuttelijoille. Jälki oli vaihtelevaa: osa johtajiksi joutuneista oli *born leaders*, joilla oli intuitiivinen käsitys siitä, miten pitäisi toimia ja jotka kiinnittivät huomiota hyvän työilmapiirin aikaansaamiseen. Mutta toinen osa antoi asioiden rullata omalla tavallaan ja ihmisten intressien törmätä toisiinsa. Tällainen johtajuus on pikemminkin tulipalon laiskaa sammutusta kuin ennalta ehkäisevää palontorjuntaa.

Uudessa yksityistetyssä yliopistossa johtamiseen satsataan aiempaa enemmän, mikä on hyvä juttu. Mutta jotenkin tuntuu siltä, että jälki on edelleen hyvin vaihtelevaa. Jos esimiehet suorastaan kiusaavat alaisiaan tai huutavat solvauksia päin naamaa, on pakko päätellä, että ajatus hyvästä johtajasta ei ole saavuttanut kaikkia niihin tehtäviin joutuneita.

Tässäkin pätee vanha sanonta, jonka mukaan hyvä kello kauas kuuluu, paha vielä kauemmas. Suurinta osaa laitoksista johtavat asiaansa paneutuneet ja työyhteisön parasta ajattelevat esimiehet, jotka saavat työväkensä ponnistelemaan yhteisen edun hyväksi.

Säästö se on pienikin säästö?

Pieni mutta terävästi viuhuva risukimppu täytyy ojentaa Helsingin yliopiston keskushallinnolle siksi, että se on hankkinut yliopistojen työehtosopimusvihkosen ainoastaan pääluottamusmiehille, muttei luottamusmiehille. He joutavat kuulemma lukemaan sen intranetistä ja tulostamaan, jos haluavat. Ei hyvä! Ei se olisi monen kympin juttu, jos kaikki saisivat sopimuksen painettuna.

Otetaanpa rinnastus kansainväliseen politiikkaan. Kun 1970-luvulta lähtien on kehitelty ns. Euroopan turvallisuusarkkitehtuuria, on puhuttu luottamusta herättävistä toiminna (confidence building measures), jotka luovat avoimuutta ja ennakoitavuutta ja tietysti vähentävät konfliktien syttymisen mahdollisuutta. Näin meidän kesken vaikuttaa siltä, että yliopistolle pitäisi opettaa luottamusta herättävien toimien käyttöön ottamista henkilöstöpolitiikassa.

Luottamusmiesvaalit vuoden lopulla

Luottamusmiesten toimikauden piti olla kaksivuotinen ja päättyä tämän vuoden toukokuun lopussa. Sitä jatkettiin ensin heinäkuun lopulle ja viimein kuluvan vuoden loppuun. Tätä kirjoitettaessa pääluottamusmiehet ovat neuvotelleet henkilöstöjohton kanssa uudesta sopimuksesta, joka alkaisi vuoden 2011 alusta ja olisi kaksivuotinen. Sopimus on vielä viimeistä silausta vailla.

Suurin muutos entiseen nähden on se, että professorit, tieteentekijät, lehtorit, luonnontieteilijät ja informaattikot järjestöineen ynnä jokunen muu akavalainen taho edustavat JUKOa, siis Julkisten alojen koulutettujen neuvottelujärjestöä. Yliopistolle tulee kaksi akavalaista pääluottamusmiestä, neljä varapääluottamusmiestä ja parikymmentä luottamusmiestä, jotka toimivat kampuksittain.

Marraskuussa asetetaan ehdokkaat, ja siinä vaiheessa tarvitsemme nimiä. Osa entisistä aikoo jatkaa, mutta uusiakin tarvitaan monia. **Olisitko sinä sopiva luottamusmieheksi tai varaluottamusmieheksi?** Vaikka nime viittaa miessukupuoleen, luottamusmiehiksi on saatava sekä miehiä että naisia.

Tässä tehtävässä ei tarvita yliluonnollisia kykyjä,

vaan normaali puhe- ja lukutaito riittää, ja hyvä pelisilmä katsotaan eduksi. JUKO ja TTL järjestävät sitten luottamusmiestoiminnan peruskurssin ja joitakin muitakin kursseja.

Ilmoittautumisia otetaan vastaan sekä virallista että epävirallista tietä. Kerro siis halukkuudestasi!

Tapani Kaakkuriniemi

JUKO ry:n luottamusmiesvaalit vuonna 2010

Julkisalan koulutettujen neuvottelujärjestö JUKO ry on Helsingin yliopistossa edustettuna luottamusmiestensä kautta. Jokaisella jukolaisella jäsenellä on oikeus saada luottamusmiespalveluja, osallistua luottamusmiehen valintaan ja ehdokasasetteluun. JUKOn edustajat ovat neuvotelleet Helsingin yliopiston työnantajien edustajien kanssa uudesta luottamusmiessopimuksesta. Sopimuksen mukaan JUKO ry voi asettaa 2 pääluottamusmiestä, 4 varapääluottamusmiestä ja 20 luottamusmiestä sekä heille henkilökohtaiset varaluottamusmiehet. Pääluottamusmiehet toimivat koko yliopiston pääluottamusmiehinä. Kampuksittain valitaan kampusvastaava luottamusmies nimikkeellä varapääluottamusmies ja luottamusmiehiä ja varaluottamusmiehiä niin, että keskustakampuksella on 10 luottamusmiestä, Meilahdessa on 3, Kumpulassa 3 ja Viikissä 4.

Uuden sopimuksen mukaan luottamusmiehet eivät ole järjestökohtaisia, vaan kaikki ovat jukolaisia. Luottamusmiehen toimialue on kampus. Luettelo nykyisistä järjestökohtaisista luottamusmiehistä löytyy linkiltä <https://alma.helsinki.fi/doclink/122690>. Ehdokasasettelussa pyritään siihen, että ehdokkaat mahdollisimman kattavasti edustavat alueen tiedekunnat, laitokset ja henkilöstöryhmät. Helsingin yliopiston organisaatiokaavio löytyy alla olevan linkin alta

http://www.helsinki.fi/lyhyesti/images/organisaatiokaavio_010110.pdf

Nykyisten luottamusmiesten toimikausi päättyy tämän vuoden lopussa. Uudeksi kaksivuotiskaudeksi eli ajalle 1.1.2011 – 31.12.2012 valitaan luottamusmiehet siten, että kaikki jukolaisten järjestöjen jäsenet voivat tehdä ehdotuksia oman kampuksensa luottamusmiehiksi ja varaluottamusmiehiksi, kampuksen vastuulliseksi luottamusmieheksi sekä pääluottamusmieheksi. Asianomaisilta on kuitenkin varmistettava, että he ovat valmiit ottamaan tehtävän vastaan.

EHDOTUKSET PÄÄLUOTTAMUSMIEHIKSI

SEKÄ LUOTTAMUSMIEHIKSI JA VARALUOTTAMUSMIEHIKSI on lähetettävä kirjallisina Helsingin yliopiston kirjaamoon osoitteella Kirjaamo, Yliopistonkatu 4, PL 33 siten, että ne ovat perillä viimeistään 30.11.2010 klo 15.45. Ehdotuksen on oltava vähintään kahden jäsenen allekirjoittama. Esitys voi olla vapaamuotoinen tai tehty käyttämällä Almassa olevaa lomaketta. Mikäli jollekin luottamusmiesalueelle tulee enemmän ehdokkaita kuin on paikkoja tai jos tulee enemmän ehdokkaita kuin on pääluottamusmies- ja/tai varapääluottamusmiespaikkoja, järjestetään vaalit. Vaalien pitopaikasta ja järjestelyistä ilmoitetaan erikseen.

Lisätietoja antavat nykyiset pääluottamusmiehet ja Björn Fant puh. 050 5003280.

Poliittinen tilannekatsaus tutkimuksen ja tohtorikoulutuksen arvioinnin alkuvaiheista

Helsingin yliopisto se jaksaa yllättää positiivisesti ihan jatkuvasti. Tuskin olimme toipuneet edellisistä hallinnollisista reformeista (puhumattakaan siitä, että ne, tai esimerkiksi uudet tietojärjestelmät, toimisivat kunnolla) kun meille tarjotaan strategisen äänestämisen mahdollisuuksia tutkimuksen ja tohtorikoulutuksen laatuarvioinnin muodossa.

Näiden positiivisten avausten havaitseminen, se täytyy tosin myöntää, vaatii oikeaa asennetta: ei itkua, ei hammastenkiristystä, ei yleistä tyytymättömyyttä työyhteisöön, vaan terveen kyynistä perspektiiviä (joka muuten Goffmanin mukaan on yksi yksilön tapa selviytyä järkikultansa säilyttäen totalitaarisissa yhteisöissä, kuten vankiloissa ja mielisairaaloissa, miksei myös rakennemuutosten kanssa kouristelevissa yliopistoissa...). Hyötyä on myös siitä, jos henkilökohtaisesti – kuten kirjoittajakin – on mielistynyt laajaan määritelmään politiikasta. Se ei rajaa politiikkaa tiettyihin ”poliittiseksi” nimettyihin instituutioihin tai alueisiin, vaan näkee politiikan kaiken inhimillisen toiminnan aspektina. Hannah Arendt korostaa lisäksi tieteen, taitteen ja politiikan merkitystä ihmiselämän keskeisinä ja korkeimpina muotoina: eritoten poliittisessa toiminnassa ihminen osoittaa, kuka pohjimmiltaan on. Toimimalla poliittisesti, so. yhdessä muiden kanssa yhteisössä, yksilö ainutlaatuisena olentona piirtää tai jättää piirtämättä itsestään merkin historian jatkumoon.

Ette ihan pysy kärryillä, vai? Antakaa, kun väännän tämän tarinan rautalangasta ja ihan hamasta alusta saakka.

Helsingin yliopisto on juuri käynnistänyt vuosia 2005–2010 koskevan tutkimuksen ja tohtorikoulutuksen arvioinnin, joka toteutetaan tulevina vuosina (2010–12). Päinvastoin kuin kahdessa viimeisessä, vuosina 1999 ja 2005 toteutetussa arvioinnissa, tällä kertaa (ainakin asiapapereiden mukaan), ”arviointi toteutetaan tutkijalähtöisesti”. Tarkoituksena on tunnis-

taa tutkimuksen ja tohtorikoulutuksen vahvuusalueita ja kehittämiskohteita. Arviointiin osallistuminen on ”vapaehtoista” ja arviointi-ilmoituksessa määritellään ne kriteerit, joilla arviointiin voi osallistua. Enää kysymys, kuten aiemmin, ei ole vain oppiaineiden tai laitosten rajojen mukaisesta arvioinnista, vaan 20–120 hengen tutkijayhteisöt yli oppiaine- ja tiedekuntarajojen voivat muodostaa arvioitavan tutkijayhteisön.

Kuulostaa mainiolta, eikö totta? Kirjoittaja – kutsuttakoon häntä tässä vaikka K:ksi – joutui tosin heti erinäisten käytännön haasteiden edessä miettimään arviointi-ilmoituksen julkistamisen jälkeen sellaisia kysymyksiä, joihin arvioinnin suunnitteluryhmällä ei ollut ainakaan paperilla antaa välittömästi viisaita vastauksia.

Kävi näet niin, että K oli tuskin saanut kuulla arvioinnin uusista perusteista, kun ensimmäinen ”Tulisitko sä meidän kaa?” -kysely pomahti sähköpostiin. Niiivisti K oli siihen asti miettinyt lähinnä, olisiko läheisimmäksi koettu tutkijayhteisö – ne ihmiset, joiden kanssa kirjoitettiin yhteisartikkeleita, haettiin ja joskus saatiinkin rahaa ja joiden kanssa muutenkin tuli pyöritettyä tutkimuksellisesti yhteisten kiinnostuksen aiheiden parissa – riittävän suuri tutkijakollektiivi arvioinnin kriteereiden tarkoittamassa merkityksessä. Mielessä oli myös vilahtanut, olisiko arvioinnin aiheuttama vaiva (taas lisää hallinnollisten papereiden kirjoittamista!) mahdollisen hyödyn (arviointi-ilmoituksen lupailemat lisäresurssit) väärti.

Sähköpostikysymys kuitenkin avasi upouusia kysymyksiä siitä, mihin lafkaan ja millä perusteilla K diilaisi itsellään olevat kaksi pelimerkkiä (so. sama vastuullinen tutkija – principal investigator – voi osallistua arviointiin vain kahden tutkijayhteisön jäsenenä). Rupeaisiko mukaan niihin, jotka tuntee itselleen tieteellisesti läheisimmiksi ja ”todellisimmiksi” tutkijayhteisöiksi? Vai niihin, joiden arviointiin osallistumisesta on itselle

vähiten haittaa/eniten hyötyä? Entäpä, jos pitää tulla jonkin arviointiin kyselijän kanssa toimeen jatkossakin: on vaikkapa duunissa oppiaineessa, joka päättää joka tapauksessa vääntää kokoon ”tutkijayhteisön” oppiaineen piiristä arviointia varten? Tai sitten on aikeissa lähiaikoina hakea avointa työpaikkaa toisesta lafkasta, joka myös on pyytänyt henkilöä mukaan arviointiin osana omaa porukkaansa?

Nyt jo varmaan ymmärrätte ihan ne traditionaaliset pelin politiikan paikat, joita tässä kuviossa opettajalle ja tutkijalle avautuu: mä tuun teiän kaa, jos... Samalla tutkija joutuu myös toimimaan poliittisesti laajemmankin ymmärryksen mukaisesti: oma etiikka, vakaumukset ja henkilökohtaiset suhteet ja tavoitteet joutuvat punnittaviksi suhteessa rationaalisen valinnan teoriaan (”oma etu ensin”) ja pelin politiikan tarjoamiin yksinkertaisempiin haasteisiin. Kuka minä perimmäiltään olen, jos suostun arvioitavaksi tuossa ryhmässä, siksi että se lupaa minulle hyvää ja kaunista tulevaisuutta (ja osuutta mahdollisista lisäresursseista) vastapainoksi? Voinko suostua arvioitavaksi ryhmässä, joka muuten olisi mieluinen, vaan aiempi kokemus osoittaa, että tämä yhtäkkinen arvostus arvioinnin aktualisoituessa on puhtaasti opportunistisesti motivoitua (ja muulloin voidaan kyllä vetää matto alta)?

K mietiskeli näitä opettajan ja tutkijan elämän perimmäisiä kysymyksiä yhden viikonvaihdepuhteen. Ratkaisut ovat vielä hakusessa ja muotoutunevat pikkuhiljaa sitä mukaa, kun arviointiprosessi etenee (ja K näkee, ketkä kaikki vielä haluaisivat K:n kaveriksi arvioinnin tiimoilta). K ennätti tosin myös kehittää strategista lähestymistapaa arviointiasiaan, joka lähtisi seuraavista periaatteista:

1. Mikä tutkimukseni arvo objektiivisesti ottaen on ja erityisesti kyseisen tutkijayhteisön arvioinnin näkökulmasta – plussaa vai miinusta? Kehuja vai haukkuja?

2. Riippuen vastauksesta edelliseen K voisi hyvinkin harkita pelimarkkojensa käyttöä myös seuraavalla periaatteella: jos tutkimuksen (määrän tai laadun) etumerkki on miinusmerkkinen, se kannattaa diilata

mahdollisimman inhottaviksi koetuille tutkijayhteisöille ihan kiusalla, näiden etenemismahdollisuuksien torpedoimiseksi. Jos se taas on plusmerkkinen, niin pelimerkit kannattaa käyttää sellaisten tutkijayhteisöjen arviointiin osallistumiseen, joiden toivoo saavan tunnustusta ja lisää toimintamahdollisuuksia (resursseista puhumattakaan) tulevaisuudessa.

Ystävät ja toverit, kylänmiehet ja kanssa-PI:t: ehkä meidän on lakattava kritisoimasta uuden yliopiston ylhäältä-alaspäin hallintokäytäntöjä ainakin tutkimuksen arvionnin osalta ja tunnustettava, että uusi ”tutkijalähtöinen” arviointijärjestelmä todellakin täyttää ilmaistut tavoitteensa. Se siirtää arviointivallan (ja vastuun päätöksestä) meidän itsemme käsiin. Kerrankin meillä on riemastuttava mahdollisuus äänestää jaloillamme – eli siis tutkimuksellamme (johon tosin edelläkin mainitut, nykyinen/tuleva työpaikka ja muut vastaavat reaalipoliittiset reunaehdot asettavat omat haasteensa).

Olisikin kiintoisaa kuulla, millaisia ongelmia muut opettajat ja tutkijat kuin K ovat kohdanneet/kohtaa- vat tutkimusarvioinnin suhteen ja millaisia ratkaisuja he kehittävät tässä poliittiselle toiminnalle avautuvassa tilassa. Siihen esimerkiksi tämä HYT:n tiedotuslehti voisi tarjota oivan foorumin.

Nimimerkki ”K”

Is there power in a Union?

*The Union forever defending our rights
Down with the blackleg, all workers unite
With our brothers and our sisters together we will stand
There is power in a Union.*

The enfant terrible of the British rock scene, Billy Bragg, is an angry middle-aged man who repeatedly raises his voice for the right to organise and the common efforts of the employees to defend their interests. Old-fashioned, isn't it? At least we are told that it would be hopeless to try to stand crossways against the employers, because they have power and they are a progressive force now.

Mr. Bragg, unlike most professional rockers, tries to analyse contemporary British society in his songs and to blow wind to the sails of degenerating communitarian society, but in his «Power in A Union» he does it using very old-fashioned wordings. But, when performing his battle song and trying to make people vote in the 2008 election, these wordings seem to be effective amidst the students.

*Now I long for the morning that they realise
Brutality and unjust laws can not defeat us
But who'll defend the workers who cannot organise
When the bosses send their lackies out to cheat us?*

Respectively, in his article in the quality newspaper *The Guardian* last year, Bragg shifts the blame onto Margaret Thatcher, whom he regards as the original devil who let global capitalism free and who caused all the disasters we have recently seen, including the ongoing recession that started as a housing bubble in the American mortgage markets. Surely, this is a one-size-fits-all explanation, but there is a firm basis of truth in his claim that in order to defeat the record-long strike of the National Union of Miners, Margaret Thatcher unleashed forces that destroyed some substantial elements of the British society. «Untamed by successive governments, these same forces now threaten to devour us all.»

Actually, several economists have written piles of papers on reconstructing what we had before the age of neoliberalism, and here we do not speak only of some trade union activists or lobbyists. For instance, the conservative leader David Cameron demanded his «big society» to render assistance in dire straits and «give power back to communities». What is it that they are striving for?

First, the question is exactly of the same issue that we face every day in Finland: «The penetration of neoliberalism deep into the government's psyche meant we let the market rip, finance to dominate, manufacturing to decline and debt to reach crisis point.» This is how John McDonnelle, a labour politician put it.

Secondly, the influence and prestige of the trade unions are being questioned everywhere. The media tell that the century-old ragamuffin organisations are no more media sexy, and that we need something new. What would it be? Something cute, something smooth that would not irritate the consciousness of the well-off people.

Thirdly, it is the question of mastery of 1) financing and 2) content making in the workplaces. In the universities, this third point seems to be the most crucial. In the words of Billy Bragg, *You privatise away what is ours, what is ours | You privatise away and then you make us pay.*

This is why the trade union organisations are necessary in our new privatised universities, and not only in the industrial branches. The only problem seems to be that the lyrics and the style of the union songs should be rewritten for the purposes of the white-collar employees. Who would do it?

Questions were posed by Tapani Kaakkuriniemi

P.S. The answer to the question in the headline is: Yes!

HYTIN Aa Pasilassa

Syyskuun alussa kokoontui parisenkymmentä HYTin ja Informaatioalan akateemisten (INA) jäsentä ensimmäiseen yhteiseen jäseniltaan Pasilassa sijaitsevaan Akavataloon. Illan järjestämisen tarkoituksena oli tiivistää yhteistyötä HYTin ja Helsingissä toimivien INAn jäsenten välillä. INA on valtakunnallinen järjestö, jolla ei ainakaan toistaiseksi ole paikallisyhdistyksiä tai -osastoja. Osittain tämän vuoksi he ovat aktiivisesti hakeutuneet yhteistyöhön muiden Tieteentekijöiden liiton paikallisten jäsenjärjestöjen kanssa muuallakin kuin Helsingissä.

Illan aluksi, tarjoilun lomassa esiintyi Refugium musicumin fagottiduo, ja muusikot kevensivät tunnelmaa myös puheiden välissä mm. sovituksella tunnetusta O SOLE™ -mio-laulusta. TTL:n toiminnanjohtaja Eeva Rantala piti alustuksen TES-asiois-

ta ja Björn Fant puhui tekeillä olevasta uudesta luottamusmiessopimuksesta ja niistä muutoksista, joita se tuo luottamusmiessopimukseen. Keskustelulle oli myös varattu runsaasti aikaa, jota käytettiin loppuun asti. Eniten keskustelua herätti kysymys apurahatutkijoiden antamasta opetuksesta ja siitä maksettavat korvaukset. Asiasta kuultiin esimerkkejä eri laitoksilta.

Ilta osoitti, että tämänkaltaiselle yhteistyölle on ti-

lausta, mutta sen muoto- ja tulee edelleen kehittää, jotta suurempi määrä edunvalvonnasta kiinnostuneita saadaan mukaan keskustelemaan.

Pekka Kärkkäinen

Mitä yliopistolaisen oppaaseen?

HYT on päättänyt alkaa kerätä aineistoa edunvalvontaa käsittelevään oppaaseen, joka on suunnattu jokaisen jäsenen käyttöön. Osallistu talkoisiin kertomalla meille, mitä haluaisit oppaan sisältävän. Mahdollisia aiheita ovat esim. ohjeet työsopimuksen tekemiseen, apurahansaajien ja laitosten välisen sopimusten tekemiseen, YPJ-neuvotteluihin ja kehityskeskusteluihin osallistumiseen, työsuhdetta koskevien erimielisyyksien ratkomiseen jne. Lähetä ehdotuksesi perusteluineen HYTin toimistoon: hy-tieteentekijat@helsinki.fi.

Päivitä jäsentietosi

Ilmoita HYT:n toimistoon Riikka Mäntyniemelle (hy-tieteentekijat@helsinki.fi, puh. 191 44621), jos olet muuttanut tai jos virka- tai tyosuhteessasi on tapahtunut muutos.

Mikali sähköpostisi on jotain muuta kuin etunimi.sukunimi@helsinki.fi, niin ilmoitathan siitä toimistolle. Ilmoita myös, kun oppiarvosi muuttuu. Edunvalvonta on helpompaa, jos tiedot jäsenistöstä ovat täsmällisiä ja ajantasaisia.

IBAN-numero ja fillariprofessori

- Meidän eläkkeet taisivat joutua ojasta allikkoon.
- Eipäs!? Meillehän kerrottiin ja almassa lukee, että ennen vuotta 1980 syntyneille valtiokonttori maksaa aikanaan eläkkeet. Nuorempien eläkkeiden maksaja arvotaan.
- Katsopa uudemman kerran. Nyt alma kertoo, että meille eläkkeet maksaakin Kuntien eläkevakuutus eli Keva.
- Ai tämä kaikkien vaalirahoittajien äiti? Jestas, ja vaalit ovat taas tulossa. Jääköhän meille vanhuuden varalle mitään jäljelle?
- No tuskin Keva enää lähtee vaalirahoittajaksi.
- Mutta mitä tekemistä meillä yliopiston palvelijoilla on kuntien vakuutusyhtiön kanssa?
- Paljonkin. Me kaikki olemme kuuluneet opiskeluaikamme ylioppilaskuntaan!

- Olen jo kuusitoista kertaa yrittänyt soittaa puhelinoperaattorille, mutta ei siellä kukaan vastaa.
- Onko sinulla oikea numero?
- On, katsoin netistä.
- Niin, mutta puhelinnumero pitää näppäillä IBAN-muodossa, muuten puhelu ei mene perille.
- Ei kai se puheluja koske?
- Koskepa hyvinkin. Ja muista laittaa eteen SWIFT-koodi.

Suomessa aletaan tammikuussa myydä E10-bensaa, jota ei muualla Euroopassa oteta käyttöön ennen kuin varmistutaan sen kelvollisuudesta. Tämä on kuitenkin Suomessa välttämätöntä siksi, että pystytään nostamaan sijoitusta globaalissa kilpailukykyindeksissä. Nyt ollaan vasta kuudensia. Näin päästään kärkisijalle – seurauksista välittämättä.

Otaniemessä on ja Ouluun perustetaan autoprofessori. Jälkimmäisen lahjoittaa Autoalan ammatti-

koulutuksen edistämissäätiö. Gagarin on haltioissaan! Meidän on pantava paremmaksi.

Perustetaanpa Helsingin yliopistoon polkupyöräprofessori. Sehän olisi signaali yliopiston ympäristötietoisuudesta.

Entäpä junaprofessori? Tarkemmin sanoen junien, erityisesti pendolinontutkimuksen professori.

Lehdet putoilivat raiteille tuhoisin seurauksin: junat myöhästelivät. Hyvä etteivät puut sentään kaatuneet kiskoille. Ja hyvä että keksittiin uusi selitys VR:ssä ennen talven lumia.

Yliopistomaailmassa on kiistaa aiheuttanut homogeenisia ja heterogeenisiä tutkimusaineistoja käyttävien tutkijaryhmien välinen kaunaisuus. Heterogeenisiä aineistoja käyttävien mielestä tutkimusmenetelmien on oltava erilaisia. Homogeeni-ihmiset haluavat puolestaan käyttää samantapaisiin aineistoihin samoja menetelmiä.

Mikä on kansan kanta? Heterogeeni-ihmisten takana on selvä enemmistö, homogeeniväkeä kannattaa vähemmistö.

Onneksi televisio tuli apuun. Sen jälkeen kun TV-2 esitti yliopistokeskusteluohjelman, www.eroayliopistosta.com -verkkosivujen kautta erosi ennätysmäiset 2500 ihmistä yliopistosta yhdessä viikonvaihteessa.

Samanistisen tiedekunnan varaani Jonne Joutavaisen mielestä tulos oli odotettu ja hypoteesin mukainen: suvaitsevuus on yliopistoissa korkeatasoista niin kauan, kuin tarvitsee suvaita vain itsensä kaltaisia.

– Yliopiston on nyt mentävä itseensä ja kysyttävä, kuinka kauan tällainen virta ulko-ovella voi käydä ilman vakavia seurauksia, varaani vaatii.

Stepan Gagarin

HELSINGIN YLIOPISTON TIETEENKIJÄT RY
FORSKARFÖRENINGEN VID HELSINGFORS UNIVERSITET

TIETEENKIJÖIDEN LIITTO
FORSKARFÖRBUNDET

Helsingin yliopiston tieteenekijät ry
PL 26 (Teollisuuskatu 23 A, 3. krs)
00014 Helsingin yliopisto
Sähköposti: hy-tieteenekijat@helsinki.fi
<http://www.helsinki.fi/jarj/hyt>

Tieteentekijöiden liitto
Ratapihantie 11
00520 HELSINKI
Puh. 0207 589 610 (vaihde) Telefax: 0207 589 611
<http://www.tieteenekijoidenliitto.fi>